

I. CHAST

Pyrva glava SVOBODNIJAT CHAS

Vidja, che njama smisyl da byrza – beshe zakysnjajal pone s deset minuti. No vse pak neshto mu podskazvashe, che njama da ima loshi posledstvija ot tova zakysnjavane. Dostatychno byrzashe. Vseki den byrzashe, a samo dnes zakysnjavashe. Goljamo chudo! Naj-mnogo shte mu pishat zakysnenie ili izobshto njama da mu napishat. Byrzashe vseki den, a samo dnes zakysnjavashe. Razbira se, s prichina, no koj li shteshe da mu ja uvazhi. Izobshto v segashno vreme samo izkljuchitelnite sluchai sa na uvazhenie. Horata obichat senzacii i neobiknoveni neshta, interesuvat gi i zatova gi uvazhavat, a che toj se sybudil po-kysno po vina na sprelija budilnik...

Eh, da mu se ne vidi! Klasnata shte se syrdi! No nali drug pyt ne beshe zakysnjaval, ne beshe otsystval ot chas, ne beshe bjagal, bez da predupredi dezhurnite da ne mu pishat otsystvie. Vyobshte, nomeryt mu ne beshe vpisvan nito vednyzh v grafata za otsystvija i zakysnenija.

No kakvo da se pravi, trjabvashe da se primiri tozi pyt. Minavajki pokraj cherkvata, se pomoli tajno na boga, v kogoto vjarvashe v kritichnite momenti, i se pouspokoi.

Kogato vleze v uchilishtnija dvor i mina pod prozorcite na svoja klas, tam se chuvasho strahoten shum. Vlizajki prez vratata, se spyna v zakachalkata, udari glavata si i edva ne

padna. Lud smjah se iztrygna ot gyrdite na syuchenicite mu, koito ne bjaha po mestata si, a se zamerjaha s tebeshiri.

Interesno! Njamashe nikakyv uchitel v stajata.

- Ja go vizh ti! Toj znael, che shte gubim i si idva za vtorija chas, a na nas ne kazva!

- Otkyde shte znam, be! Ne vizhdash li, che se uspah.

Edin tebeshir go udari, posle gybata premina na santimetri ot glavata mu.

- Po-leko, be! Po djavolite! Pyrvo shte izbiete horata sys zakachalkite, a posle gi dovyrshvate s tebeshiri!

- Stiga si vikal, be, Emo! Ne vizhdash li, che ne iskah da udarja teb! - izvika Kiro.

- Celi` se po-dobre! – izkreshtja jadosano Emo. – Mozhesh da udarish njakogo i v okoto!

- E, hajde! Njama da udarja nikogo.

Emo ostavi chantata si na poslednija chin, pogledna chasovnika si, sedna na svoeto mjasto i otegcheno se protegna. Imashe oshte trijset minuti do vtorija chas, zaedno s mezhduchasiето. Toj se nadigna, postavi chasovnika si pak v dzhoba (zashtoto go noseshe vinagi tam), izvadi uchebnika si po astronomija i zapochna da go razglezhda. Sledvashtija chas imaha pri fizichkata i zatova toj reshi da vidi pone zaglavieto na uroka.

- O-o! Emo! Cheti, cheti! Kojto uchi, shte spoluchi – provikna se Kiro ot drugija kraj na stajata, sednal na katedrata. Toj igraeshe barbut s oshte dve momcheta.

- Ja mlykvaj, be, komardzhija! – ozybi mu se Emo.

- A ela da vidim, dali shte me biesh na barbut, pyk togava vikaj! – kaza Kiro.

Zashto pyk ne! Shte te natupam i shte ti vzema vsichkite stotinki.

- Gledaj da ne vzema tvoite!

- Abe, s men pone na barbut ne mozhesh da se merish.
 - Ja go gledaj ti!
 - Hajde, shte igraem li?
 - Dobre, samo che imash li pari?
 - Kolkoto iskash!
 - Shte vidim.
 - Hajde, po-byrzo, zashtoto njamame vreme!
 - Dobre, zapochvame. Shte igraem samo dvamata. Eli, ela da pishesh.
 - Idvam.
 - Karaj, da vidim koj shte byde pryv – Kiro podade zarovete na Emo.
 Emo gi raztyrsi v dve si shepi i gi ostavi na katedrata.
 - Ja! Tri shestaka! De da mi gi beshe hvyrlil njakyde nakraja! – provikna se Kiro, kojto vinagi si beshe shumen.
 - Ha da vidim ti kakvo shte izkarash!
 - Tri edinici! – izvika Elito, kojato shteshe da pishe.
 - De da ne gi sluchvash vyobshte posle! – kaza Emo.
 - Shte vidim!
 - Hajde! Pochvame.
 Emo vleze ot pyrvija pyt i nabra ot njakolko hvyrljanija dve hiljadi. Kiro izobshto ne mozheshe da vleze.
 - Hajde de! Ti oshte ne si vljazyl!
 - S minusi shte igraem li?
 - Njama smisyl. Shte ti stane mnogo!
 - Dobre... E... majka mu stara! Ne mi vyrvi!
 - Zatova ne se hvashtaj s men – izvika Emo. – Oha! Pishi oshte edna hiljadarka! Do sedem hiljadi li shte chukame?
 - Da! Po djavolite!
 - Hajde oshte petstotin.
 - Po djavolite!!!
 - Ne revì, de! Po-spokojno! Oshte trista.

- Ah, majka mu stara!
  - Oshte sheststotin.
  - E-e! Naj-posle!
  - Oshte edna hiljadarka!
  - I-ih! Otidoha!
  - Nishto! Jo-ho-ho! I butilka rom! Eto ti oshte petstotin.
  - Ne mi vyrvi! Pishi tam sto i petdeset!
  - A na mene oshte sheststotin.
  - Stanaha ti shest hiljadi i petstotin – kaza Elito i pogledna sychuvstveno Kiro.
  - Oshte petstotin mi ostavat. Pishi gi tezi sto i petdeset.
  - Pishi edna hiljadarka!
  - A na mene oshte sto i petdeset.
  - Oshte edna hiljadarka!
  - A na mene petdeset.
  - Oshte edna!!!
  - Na mene oshte petdeset.
  - Oshte petstotin!
  - Na mene oshte petdeset.
  - Oshte edna hiljadarka!!!
  - Kysno e! Oshte petdeset pishi! E, Kiro. Kakvo stana?
  - Prosto imash kysmet!
  - Kysmet li? Mozhe i da si prav, ama interesno, zashto vse s tebe mi se sluchva tova neshto?
  - Kolko iskash?
  - Edin kint e dostatychen zasega.
  - Zvynecyt bi i v koridora se vdigna strashna olelija.
  - Shte igraem li prez goljamoto na tenis, Kiro? – zapita
- Emo.
- Dobre.
  - Samo che da ne izlezesh razplakan.

- Az po princip ne igraja s takiva slabaci kato tebe, ama hajde, ot men da mine.

- I oshte govori za neshta, koito se otnasjat za nego, samo che ne gi osyznava.

- Abe, Emo, ne vizhdash li, che pone na tenis s men ne mozhesh da se merish.

- I oshte se perchi. Javno barbuta ti beshe malko.

Udari zvyneca za uchitelite. Emo si sedna na mjestoto. Slavcho, s kogoto sedeshe, usileno si ucheshe uroka po astronomija.

Emo pogledna v tetradata si, posle pogledna v uchebnika si, napravi neshtastna grimasa, vyzdyhna i gi zatvori. Njamashe smisyl sega da chete. Vse shteshe da si spomni neshto, ako go vdigneshe na diskata. Kontrolno vjarvashe, che njama da pravjat, zashtoto klasnata im beshe kazala, che direktoryt naredil po fizika, himija i razni drugi predmeti kontrolni da ne se pravjat.